

vis paa, at det vil ske i en endnu høiere Grad for Præsternes Bedkommende. Flertallet eller Mellempartiet, som den høitærede Kultusminister kaldte det ved forrige Behandling, er ialfald i de fleste Egne saaledes stillet, at det, om det end kan have Et og Andet imod en eller anden Retning, ikke har Noget imod det aandelige Liv overhovedet, men tværtimod mener, at Præsterne bør være Mænd, der kunne tale Følelsen, og derfor frygter jeg ikke for, at Mindretallet skal lide derved. Desuden er der i selve det Forslag, vi nu staa ved at skulle vedtage eller forkaste, taget et saa betydeligt Hensyn til Mindretallet, som vel kan forlanges. Jeg veed meget godt, at den ærede Kirkeminister har en anden Opfattelse i dette Stykke, idet han navnlig frygter for, at Mindretallet skal komme til at ligge under, og at der skal komme Splid og Forvirring i Menighederne. Jeg veed vel, at det er dette, der har drevet den høitagtede Kirkeminister, og det ligger overhovedet i det forskjelligte Syn, vi have paa Forslaget, men jeg og de, der ville stemme med mig idag, have en anden Opfattelse af denne Sag, idet vi have bedre Tro til Folket i dette Stykke. Jeg vilde netop frygte meget for, at Ministerens Forslag, saaledes som jeg har havt rig Leilighed til at udtale ved første Behandling, vilde føre til Splid, thi det nytter ikke at ville nøde dem sammen, som ikke ville være sammen, man maa meget hellere lade dem være adskilte, naar det ikke kan være Andet; de komme da maasse allerstærkest i Tanker om, at de bør blive sammen. Havde vi nu det Haab, at dette Lovforslag, naar det gaar ind i det andet Thing, vilde blive vedtaget, maasse med ubetydelige Forandringer, og at den høitagtede Kirkeminister vilde støtte det, tilstaaer jeg, at jeg vilde være ikke saa lidt gladere, end jeg nu kan være, og det vilde vistnok ogsaa mange Andre her være, ligesom jeg er overbevist om, at det Samme vilde være Tilfældet i Befolkningen. Jeg tror, at Befolkningens Flertal vilde modtage et saadant Forslag med Glæde, men dette Haab tør vi nu ikke have, hvorimod vi vel tør haabe, at dette Forslag, selv om det ikke gaar igjennem iaar, men bliver dødt, dog ialfald vil være saa stærkt,

at det vil opstaa paany fornyget og forbedret.

Table: Jeg har begjært Ordet for at udtale, hvorfor jeg, naar vi komme til 3die Behandling af denne Sag . . . (Th. Nielsen og flere: Det er jo tredje Behandling.) naa, ja, naar vi komme til Afslutning af denne Forhandling maa afholde mig fra at stemme. I første Paragraf staaer der jo rigtigst talt om Sognepræster, men hele dette Lovforslag gaar jo under mange af sine enkelte Bestemmelser ud paa, at det i Virkeligheden ikke er Sognepræster der er Tale om, men Menighedspræster. Hvis jeg turde gøre Regning paa, at de Herre havde lagt Mærke til, hvad jeg har sagt ved en tidligere Behandling af denne Sag, ville De jo vide, at jeg kun kan give et Forslag min Stemme, saasnart det var et Forslag, der kun berørte den borgerlige Side af denne Sag, og at jeg derimod er ube af Stand til, efter min hele Opfattelse af det Religiøses Forhold til det Borgerlige, at give et Forslag min Stemme, saasnart det gaar ud paa et vist religiøst Samfund's indre Ordning. Jeg berørte allerede den Gang en Sætning her med Hensyn til dem, der skulle have Ret til at vælge, nemlig denne, forsaavidt de have fuld Udgang til Folketirkens Goder. Her ere vi fuldstændig inde paa det religiøse Omraade, og jeg skal i den Anledning tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, idet jeg ikke har dristet mig til, ved at stille Endringsforslag i en Sag, hvor jeg staaer saa særdeles ene, at have nogen Indflydelse paa at forme Forslaget, saaledes som jeg tror det vilde være gavnligt. Men maa det dog være mig tilladt at dvæle lidt ved den Betydning, som kunde ligge i denne Sætning: „Forsaavidt de have fuld Udgang til Folketirkens Goder“. Meningen hermed maa dog vistnok være den: „Forsaavidt de kunne stedes til Nydelse af Folketirkens Naadegaver“, som det jo kaldes. Hvem skal nu afgjøre dette? Jeg kan ikke se rettere, end at Et af To maa ske. Enten vil det gaa overensstemmende med den almindelige Bevidsthed, der ikke tager det saa nøie her-